

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/17/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114206548
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8114206548.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: I. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XXX/XX, I., právne zastúpeného JUDr. Jánom Burocim, advokátom so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Chrapčiakova 7 proti žalovanému: E. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. XX, právne zastúpenému JUDr. Máriou Orinčákovou, advokátkou so sídlom v Prešove, Slovenská 15, o splnenie povinnosti, vypratanie nehnuteľností, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 04. 12. 2014, č. k. 7C/94/2014-44 takto jednohlasne

rozhodol:

Mení uznesenie vo výroku o trovách konania tak, že náhradu trov konania účastníkom nepriznáva.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým uznesením konanie zastavil (§ 96 ods. 1 - 3 O. s. p.), zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania 139,78 Eur pozostávajúce z trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu žalobcu v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Zároveň rozhodol o vrátení časti zaplateného súdneho poplatku za žalobu žalobcovi vo výške 92,80 Eur prostredníctvom príslušného daňového úradu po právoplatnosti rozhodnutia.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 veta druhá O. s. p. odôvodňujúc, že žalovaný nehnuteľnosť, ktorá bola predmetom sporu vypratá až po podaní žaloby na súde. Pre takéto správanie žalovaného vzal žalobca žalobu podanú dôvodne v celom rozsahu späť. Preto je žalovaný povinný nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia. Súd skúmal aj použitie ust. § 150 ods. 1 O. s. p., avšak zákonné podmienky na aplikáciu citovaného ustanovenia splnené neboli.

Proti tomuto uzneseniu, proti výroku o náhrade trov konania podal odvolanie žalobca i žalovaný.

Žalobca nesúhlasí s výškou prisúdených trov konania. Žiadal, aby odvolací súd zmenil uznesenie vo výroku o náhrade trov konania a priznal mu trovy prvostupňového konania v zmysle jeho podania z 25. 11. 2014, t. j. vo výške 501,27 Eur.

Žalovaný v odvolaní tvrdí, že má právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, pretože svojim správaním nedal príčinu na podanie zmeny návrhu na začatie konania. Navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie vo výroku o náhrade trov konania a zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 202,29 Eur pozostávajúce z trov právneho zastúpenia.

Žalobca k podanému odvolaniu žalovaného uviedol, že žalovaný nemá právo na náhradu trov konania, naopak, právo na náhradu trov konania má žalobca.

Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) preskúmal uznesenie v jeho napadnutej časti bez prejednaní na nariadenom odvolacom pojednávaní (ust. § 214 ods. 2 O. s. p.) a dospel k záveru, že rozhodnutie v časti týkajúcej sa náhrady trov konania je potrebné podľa ust. § 220 O. s. p. zmeniť.

Podľa ust. § 137 O. s. p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa ust. § 150 ods. 1 O. s. p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Ak došlo k zastaveniu konania nemá zásadne žiadny z účastníkov (§ 146 ods. 1 písm. c) O. s. p.) právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Len výnimočne možno (§ 146 ods. 2 O. s. p.) uložiť niektorému z účastníkov povinnosť nahradiť druhému z účastníkov trovy zastaveného konania, a to podľa prvej vety tohto ustanovenia tomu z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené a podľa druhej vety tohto ustanovenia, odporcovi v prípade, že bol pre jeho správanie vzatý návrh späť, ktorý bol podaný dôvodne.

K zastaveniu konania môže dôjsť v dôsledku procesného zavinenia niektorého z účastníkov. Zákon ustanovuje len jeden druh prípadov (zastavenie konania po späťvzatí návrhu, ku ktorému došlo pre správanie sa odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne), kedy zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť podania návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, že odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa môže spočívať v tom, že podal návrh napriek tomu, že dlh bol splnený a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa petitom domáhal. Aj v prípade, ak sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, ak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody zvláštne osobitného zreteľa nemusí náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Musí však ísť o celkom výnimočné prípady, ktorých výnimočnosť môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci alebo v okolnostiach na strane účastníkov konania. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci, okolností, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod..

V posudzovanej veci pôvodne žalobca žalobou zo dňa 07. 03. 2014 žiadal vo vzťahu k žalovanému vypratať stavbu poľnohospodárskej budovy (kravín č. 1) so súp. č. XXX zapísanú na LV č. XXX, k. ú. Q. W.. V priebehu konania, po podaní žaloby, keďže žalovaný 01. 09. 2014 poľnohospodársku budovu (kravín č. 1) vypratal a odovzdal ju žalobcovi, podaním zo dňa 29. 10. 2014 žalobca žiadal, aby súd pripustil zmenu návrhu a zaviazal žalovaného na plnenie povinnosti odôvodňujúce, že žalovaný

si nespĺnil svoju ohlasovaciu povinnosť vo vzťahu k centrálnemu registru hospodárskych zvierat a nenahlásil premiestnenie zvierat (zmena žaloby sa nachádza na č. I. 25 spisu).

Z dôvodu zmeny návrhu na začatie konania žalobca žiadal odročiť pojednávanie nariadené na deň 03. 11. 2014 (išlo o prvé pojednávanie vo veci). Pred začatím uvedeného pojednávania bola žalovanému krátkou cestou doručená prostredníctvom súdu zmena žalobného návrhu. Pojednávanie bolo odročené a žalovanému uložené, aby sa písomne vyjadril k zmene žaloby v lehote 10 dní. Podaním zo dňa 11. 11. 2014 sa žalovaný k zmene žaloby vyjadril s tým, že ak sa žalobca vo vzťahu k nemu domáha uloženia povinnosti zasiať „poverenej osobe doklady o premiestnení zvierat, zo stavby kravína č. 1 je žalobný petít nepresný, neurčitý a nezrozumiteľný v tomto občianskom súdnom konaní nie je daná právomoc súdu“. Žalovaný bol toho názoru, že ide o bezdôvodnú žalobu a navrhol žalobu zamietnuť.

Podaním zo dňa 25. 11. 2014 žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť odôvodňujúc, že žalovaný sa dobrovoľne z nehnuteľnosti poľnohospodárskej budovy vypratá po podaní žaloby. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je dôvodné prijať záver, že v čase späťvzatia žaloby predmetom konania nebolo vypratanie nehnuteľností, ale plnenie v zmysle zmeny návrhu zo dňa 27. 10. 2014 (č. I. 25 spisu). K zastaveniu konania nedošlo z dôvodu vypratania nehnuteľnosti, rovnako tak k zastaveniu konania nedošlo ani z dôvodu, žeby bol dôvodne podaný návrh na zmenu žaloby pre správanie žalovaného, a preto aplikácia ust. § 146 ods. 2 veta druhá O. s. p. neprichádzala do úvahy. Za takého stavu súd mal na daný prípad aplikovať ust. § 150 ods. 1 O. s. p.. Výnimočnosť tohto prípadu spočíva v tom, že v čase podania žaloby o vypratanie bola žaloba podaná dôvodne a k zmene žalobného návrhu žalobca pristúpil po tom, čo žalovaný vypratá nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom sporu. V čase vypratania nehnuteľnosti boli naplnené predpoklady na priznanie náhrady trov konania žalobcovi. Zavinenie žalobcu spočíva v tom, že vzal zmenený návrh späť bez toho, aby žalovaný splnil to, čoho sa petitom domáhal.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa mal o trovách konania rozhodnúť podľa ust. § 150 ods. 1 O. s. p. a náhradu trov konania účastníkom nepriznať.

Preto odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania podľa ust. §220 O. s.p. zmenil tak, že náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 2 O. s. p. a vzhľadom na neúspech tak žalobcu, ako aj žalovaného v odvolacom konaní, vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.